

at Thinget har erklæret enhver Forhandling med det nuværende Ministerium om Reformen for øresløs — jeg skjønner ikke rettere, end at denne Erklæring, i Henhold til hvilken enhver som helst Forhandling om Reformen mellem Folkethinget og Regjeringen er bleven affaaen, er i Strid med Grundloven. Hvis vi i Grundloven havde en Bestemmelse om Folkethingets Ansvar, om Rigsdagens Ansvar, hvorende til dem, der findes i Grundloven om Ministeriets Ansvar, da er jeg overbevist om, at Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Fremgangsmaade er i Strid eller i Overensstemmelse med Grundloven, vilde være blevet forelagt for Domstolene; men vi have ikke en saadan Bestemmelse om Rigsdagens Ansvar. Thi naar Paastandene staa saa skarpt mod hinanden, som Tilfældet er nu, hvor det fra den ene Side erklæres, at den og den Handling vilde være grundlovstridig, medens det paastaaes fra den modsatte Side, at den er fuldkommen grundlovsmæssig, saa er der jo dog inden Anden, der kan afgjøre en saadan Strid, end Domstolene.

Mourad: Jeg skal blot bemærke, at den høitærede Minister overser, at Ministeriet har tilladt sig den samme Fremgangsmaade lige overfor de af Folkethingets Initiativ fremgaaede Forslag og sagt: Vi ville ikke forhandle dem, ikke indlade os med dem. Jeg slutter mig ikke til Flertallet, men Retfærdigheden byder mig at sige, at naar man bedømmer Flertallets Fremgangsmaade, maa man ikke glemme den Fremgangsmaade, som Ministeriet har bragt i Anvendelse lige overfor Folkethingets Initiativ. Jeg veed ikke, om jeg har opfattet den høitærede Ministers Uttring rigtig, men det forekommer mig, at han paa det Bestemteste fralaaede sig, at der skulde være nogenstomhelst Tale om, at dette Ministerium skulde ville foreslaa en provisorisk Lov, der ikke tog Hensyn til, hvad der laa klart for at være en af Rigsdagens Afdelingers Villie.

Indenrigsministeren (Finjen): Jeg skal ganske kort bemærke, at naar det ærede Medlem yttrede, at Ministeriet har fra sin Side ogsaa adopteret Visnepolitiken, for at bruge dette Udtryk, da tror jeg ikke, at han har fuld Nøie til at sige det; thi Et er at nægte at forhandle, et Andet er, at man finder et Forslag ikke modent til Forhandling og til Fremme, og at man ønsker at tilvejebringe yderligere Oplysninger om det, inden man agter at indlade sig paa Sagens Realitet. Naar det ærede Medlem vilde lægge mig i Munden en Uttring om, at det nu-

værende Ministerium ikke tænkte sig Muligheden af provisoriske Love, eller om, hvad Opfattelse det havde af provisoriske Love, da har jeg ikke yttret Nogetstomhelst, i hvilket der kunde indlægges en saadan Mening. Jeg har sagt, at Grundlovens Bevarelse er det nuværende Ministerium lige saa hellig og dyrebart som enhverstomhelst af Thingets Medlemmer, men jeg har slet ikke indladt mig paa Spørgsmaalet — og det er jo nærmest et Fortolkningsspørgsmaal — om, hvorvidt provisoriske Love kunne blive nødvendige, og om, hvorvidt Nødvendigheden kan fremkaldes af den ene eller den anden af Rigsdagens Afdelinger. Jeg har ikke indladt mig herpaa og ikke villet udtale Nogetstomhelst derom.

Mourad: Den høitærede Indenrigsminister var ikke den Gang Minister og har derfor god Grund til ikke at være kjendt med de virkelige Forhold, thi Regjeringen afviste at gaa ind paa at behandle Lovforslaget, fordi Folkethinget ikke indlod sig paa Forhandlingen af Regjeringens Forslag.

Formanden (Berg): Jeg vil kun i Anledning af den førte Debat bemærke, at naar den høitærede Indenrigsminister yttrede, at det, at det ærede Medlem for Odense Amts Afd. Valatreds ikke har sigtet det nuværende Ministerium for at ville begaa det, som det ærede Medlem vilde betegne som Grundlovsbrud, fremgik af den Retteelse, det ærede Medlem fremsatte, er det imidlertid ikke nogen Retteelse. Det ærede Medlem udtalte sig saaledes — jeg har det stenoaraiske Referat liggende for mig —: „Men selv om man skulde tænke sig det Tilfælde, at der en Gang skulde komme et Ministerium osv. . . .“ (Indenrigsministeren (Finjen): Jeg tvivler ikke om, at jeg har hørt feilt!) . . . Forøvrigt vil jeg bemærke, at jeg er aldeles enig med den høitærede Minister deri, at hvis Grundloven havde paabudt Folkethinget at bearbejde de Sager, et hvilketstomhelst Ministeriet forelaaede, vilde det gjøre sig skyldigt i Grundlovsbrud, hvis det undlod det, men da Grundloven ikke indeholder nogen anden Forpligtelse for den enkelte Folkethingmand, end, at han med Et er bunden til at følge sin Overbevisning, vil et saadant Ansvar ikke kunne omhandles. — Jeg ønsker, at Forhandlingen om dette Affnit dermed maa være afsluttet.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.